

Skrivelse om handläggning av ekonomiskt bistånd till SL-kort

För vår tidigare rödgröna majoritet var det självklart att SL-kortet skulle ingå i normen för försörjningsstöd för att garantera alla stockholmare en skälig levnadsnivå. I en storstad som Stockholm behöver de flesta medborgare resa till andra stadsdelar för att kunna ta del av det kommunala och statliga utbudet samt den kommersiella service som erbjuds.

Inom kommunen handlar det exempelvis om att det inte finns museer, kulturhus, bibliotek, öppna mötesplatser för äldre, simhallar, friluftsbad, öppna förskolor, parklekar, medborgarkontor och samlingslokaler i alla stadsdelar. Apotek, barnvårdscentraler, arbetsförmedlingar, försäkringskassor, banker, bankomater, biografier, välsorterade affärer eller lågprisaffärer finns inte heller överallt. Dessutom är stadsdelsområdena så geografiskt omfattande numera, att det är för långt att gå till förvaltningskontoren om man behöver träffa sin bidragshandläggare för att söka ekonomiskt bistånd.

Den borgerliga majoriteten i stadshuset tar inte hänsyn till de speciella behoven i storstaden, utan har beslutat att minska kostnaderna för ekonomiskt bistånd till SL-kort med 40 mnkr under år 2007. Resultatet har blivit att många sökande nu får avslag på ansökan om SL-kort utan stöd av politiskt beslutade riktlinjer. Det innebär att det kan bli stora skillnader i handläggningen i de 18 olika stadsdelsförvaltningarna.

Utan vägledande riktlinjer som hjälpmedel i handläggningen får handläggarna stödja sig på 4 kap 3 § SoL där det framgår att försörjningsstöd lämnas för skäliga kostnader för arbetsresor. I begreppet arbetsresor ingår även resor i samband med aktiva åtgärder för att söka arbete, delta i arbetssökarverksamhet, studier, praktik och arbetsträning. Om det finns behov av regelbundna resor av andra sakliga skäl kan SL-kort beviljas efter särskild prövning.

Det är inte svårt att tänka sig att sökande som fått SL-kort i normen blir besvikna när de får avslag, eftersom det innebär 600 kronor mindre per månad för den enskilde. Det är handläggarna som får förklara beslutet och möta reaktionerna och det är därför viktigt att fråga dem hur deras arbetsmiljö påverkas av situationen.

För att nämnden ska kunna följa effekterna av den förändrade handläggningen av ekonomiskt bistånd till SL-kort vill vi att förvaltningen lämnar en redogörelse senast i samband med tertialrapport 1 om följande frågor:

1. Hur många hushåll har fått bifall respektive avslag på ansökan om SL-kort januari – mars?
 - Hur mycket har kostnaderna minskat på grund av avslagen?
 - Vilka försörjningshinder är vanligast bland de hushåll som har fått avslag på SL-kort?
 - Hur stor andel har överklagat avslag på ansökan om SL-kort?
2. Vad anses vara ”skäliga kostnader” för arbetsresor?
 - Får exempelvis alla arbetssökande SL-kort?
3. Vad anses vara ”andra sakliga skäl” för att beviljas SL-kort?
 - Vilken hänsyn tas till föräldrars behov av SL-kort utifrån ett barnperspektiv?
 - Vilken hänsyn tas till behovet av kulturella upplevelser, exempelvis intresse för att utnyttja det fria inträdet till stadens museer eller att ta del av Kulturhusets utbud?
 - Vilken hänsyn tas till serviceutbudet där den sökande bor vid ansökan om SL-kort?
4. Hur har de sökande informerats om den förändrade praxisen i handläggningen?
5. Upplever handläggarna att deras arbetsmiljö har påverkats av den restriktiva hållningen till ansökningar om SL-kort?

Stockholm den 15 mars 2007